

[Løvig Simonsen]

handlinger bane vejen for en global skovkonvention.

Endelig fik vi også langt om længe færdiggjort Agenda 21, den globale miljøhandlingsplan. Det holdt hårdt, og der er stadig forskellige opfattelser af, hvordan det skal fortolkes. Det vil naturligvis ikke være muligt at gennemgå hele handlingsplanen, men på en række områder ydede de danske forhandlere en indsats, der præger formuleringen på afgørende vis. Derfor er det vigtigt at fremhæve denne indsats, ikke mindst når det gælder vore ferskvandsressourcer. Vi ved alle, at det er livsnødvendigt at have adgang til rent drikkevand, og de, der har set de ørkenagtige tilstande i det sydlige Zimbabwe og den glæde, det er for en landsby, når en boring lykkes, ved, at der er milevidt mellem de muligheder, vi har, og det, der er dagligdagen for millioner af mennesker i ulandene. Det er derfor særlig vigtigt, at vi prioriterer denne indsats så højt som muligt. Vi gør allerede meget, men vi kan gøre mere endnu, og vi er dygtige til det. Resultaterne er synlige, og ved en god oplæring, der også indebærer etablering af latriner m.v., kan landsbyboerne selv sørge for vedligeholdelsen og driften; det oplevede vi i Uganda. Der er opgaver nok at tage fat på; vi har både viden og erfaring, og det vil også komme danske virksomheder til gode.

Men det var ikke kun på selve konferencen, man arbejdede med det globale miljø, også på den alternative konference »Globalt Forum« viste de danske organisationer flag på en række udstillinger. Ikke mindst var det glædeligt, at der blev etableret et internationalt netværk til fremme af udnyttelsen af bæredygtige energikilder. Det var et godt stykke arbejde, der blev gjort, og derfor har vi også i Danmark en forpligtigelse til at få dette netværk godt fra start ved at støtte det økonomisk, en holdning, som jeg går ud fra at regeringen deler. Det er vigtigt, at vi får udnyttet biomasser, vind og sol i langt større udstrækning, end tilfældet er i dag – også set i lyset af, at en lang række ulande her har adgang til en energiforsyning, der ikke kræver fortsat import af dyr udenlandsk olie m.m.

Lad mig derefter gå over til vores indsats herhjemme. Vi har vedtaget adskillige handlingsplaner på de forskellige miljøområder, det gælder vandmiljøet, ozonlaget, luftkvaliteten,

affaldsområder osv. Vi får tilsendt utallige rapporter, der belyser problemerne, og vedtager forslag til løsning af disse. Vi er også velorienteret om miljøets tilstand, bl.a. gennem regeringens rapport om miljøindsatsen i 1990'erne, rapporten om miljøindikatorer og den nyligt fremsendte redegørelse.

Men jeg har den opfattelse, at det kan gøres bedre, og jeg vil gerne henvise til bl.a. Danmarks Miljøundersøgelsers rapport om miljø og livskvalitet – jeg ser, ministeren har den med. Den giver en gennemgribende gennemgang af vort miljø tilstand og påpeger samtidig de svagheder, der er i vore beslutninger om, i hvilket omfang de vedtagne styringsmidler også er tilstrækkelige til at nå den ønskede målsætning. Samtidig angiver den, hvad der skal til, for at vi når vore mål.

Lad mig sige det med det samme og så klart, jeg kan, at denne regering er grebet af en vild og ubeskrivelig begejstring for markedsmekanismer, privatisering og aftaleordninger. Regler og påbud er sat lidt i skammekrogen, og det går altså ikke; alle styringsmidler er ligeværdige og skal anvendes for at opnå de mål, vi sætter os. Vi siger ikke nej til aftaler om markedsøkonomi, men disse midler skal som de lovgivningsmæssige anvendes i en sammenhæng med regler og påbud. Derfor er det vigtigt, at vi får en sådan redegørelse, ikke fordi den er et bestillingsarbejde, men fordi vi har brug for en sådan årlig synliggørelse af vor miljøindsats og dens mangler.

Jeg kan også anbefale regeringen, at den i lighed med den norske regering udsender en årlig håndbog, der viser, hvilke økonomiske midler der hvert år bruges og afsættes til forbedring af vort miljø og herunder også, hvad de enkelte ministerier gør i deres eget ministerium for at leve op til vor miljøpolitik og kravet om ressourcebesparelser. En sådan grønbog ville vi alle have glæde af, og det kan ikke være en uoverkommelig opgave.

Endelig blev det vedtaget i Rio, at det enkelte land skal finde nye og øgede midler til en indsats for det globale miljø, og det er glædeligt, at der nu er indgået et finanslovsforlig, hvor forligspartnerne er enige om, at der ud over 100 mio. kr. for finansåret 1993 afsættes en ramme for Danmarks internationale bistands- og hjælpeindsats i forhold til genopretningen af det globale miljø samt over for be-